

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200861
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1020200861.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z. so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, za účasti ďalších účastníkov konania: 1) DREVOSTAV1, s. r. o., so sídlom Pekárenská 2221, 980 02 Jesenské, IČO: 46 479 287, právne zast.: Advokátska kancelária POLÁČEK & partneri, s.r.o., so sídlom Dlhá ulica 2039/6, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 47 257 032, 2) Lesoochranárske zoskupenie Vlč, o. z., so sídlom Tulčík 310, 082 13 Tulčík, IČO: 31 303 862, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 76S/25/2021-133, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 76S/25/2021-133 z 20. októbra 2021 sa m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OOP3-2020/013095-003 z 30. marca 2020 sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a úplná náhrada dôvodne vynaložených trov konania.

III. Ďalším účastníkom konania sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Rimavská sobota, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie č. OU-RS-OSZP-2019/018581-021 zo 17. decembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) čiastočne vyhovel žiadosti obchodnej spoločnosti DREVOSTAV1, s. r. o. (ďalej len „ďalší účastník konania 1“) o vydanie súhlasu s výrubom drevín. Prvostupňový orgán vo výroku I. špecifikoval rozsah drevín, na výrub ktorých súhlas vydal. Vo výroku II. špecifikoval rozsah drevín, na výrub ktorých súhlas nevydal. Výrokom III. uložil ďalšiemu účastníkovi konania 1) rad povinností a podmienok súvisiacich s výrubom drevín, medzi inými aj náhradnú výsadbu v zmysle § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-BB-OOP3-2020/013095-003 z 30. marca 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“).

II. Konanie pred správnym súdom

3. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca všeobecnou správnu žalobou z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d), f) a g) Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“). Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov; skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi a v nich nemá oporu. Žalobca tiež namietal, že v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Navrhol správne mu súdu zrušiť rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 76S/25/2021-133 z 20. októbra 2021 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) správnu žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

5. Za podstatnú právnu otázku označil správny súd v rozsudku námietku žalobcu, že prvostupňový orgán nedostatočne zistil skutkový stav, keď pred vydaním súhlasu s výrubom nezaobstaral výpočet spoločenskej hodnoty drevín. Námietka bola vyhodnotená ako nedôvodná. Správny súd prijal záver, že množstvo podkladov zaobstaraných prvostupňovým orgánom bolo dostatočné na riadne zistenie skutkového stavu a výpočet spoločenskej hodnoty drevín preto nebol nevyhnutný (vid. body 57 - 60 odôvodnenia rozsudku správneho súdu). Správny súd poukázal tiež na § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny, z ktorého podľa neho nevyplýva povinnosť riadiť sa spoločenskou hodnotou drevín pri nariadení náhradnej výsadby.

6. Ďalšiu námietku žalobcu, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, nakoľko z neho nevyplýva, prečo je výrub predmetných drevín z dôvodu obnovenia pôvodného biotopu na pozemkoch vhodnejší pre ochranu životného prostredia ako ochrana (aj keď) náletových drevín, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V bode 64 odôvodnenia rozsudku uviedol, že prvostupňový orgán ako aj žalovaný dostatočne vyhodnocovali záujem na ochrane životného prostredia a tento konfrontovali aj s právom a povinnosťami vlastníka pozemkov. Správny súd poukázal najmä na to, že odstránením náletových drevín sa umožní obnova pôvodného druhu biotopov na dotknutých pozemkoch, čo taktiež prispeje k vytvoreniu ekologickej stability. Povoľovanie výrubu preto podľa správneho súdu nemalo len ekonomický aspekt pre žiadateľa, ale aj spoločensky prospešný aspekt. Z tohto titulu úvaha prvostupňového orgánu a žalovaného týkajúca sa primeranej náhradnej výsadby obstojí.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanoviská účastníkov

7. Rozsudok správneho súdu napadol žalobca kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP).

8. Prvou kasačnou námietkou žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktorý podľa žalobcu vo výroku v rozpore s § 17 zákona o životnom prostredí v účinnom znení (ďalej len „zákon o životnom prostredí“) neuviedol dostatočne určité zmiernujúce a preventívne environmentálne opatrenia.

9. Žalobca ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci s tvrdením, že žalobcovi nebola priznaná ochrana jeho práv, čo je v rozpore s cieľmi relevantných všeobecne záväzných predpisov vzťahujúcich sa na ochranu životného prostredia.

10. Podľa žalobcu nie je zjavné, akým spôsobom prvostupňový orgán dospel k záveru, že je lepšie obnoviť pôvodný stav pozemkov prostredníctvom výrubu náletových drevín, ako ponechať pozemky a dreviny na nich v ich prirodzenom vývoji. Žalobca je presvedčený, že vlastník zanedbaním starostlivosti dopustil inváziu náletovej zelene, ktorá sa stala prevalentným porastom na pozemku, a tým nadobudla kvality hodné ochrany. Ochrana náletového biotopu preto môže prevyšovať hospodárske záujmy vlastníka.

11. V nadväznosti na uvedené vyššie ide podľa žalobcu aj o konflikt dvoch základných práv: vlastníckeho práva a práva na priaznivé životné prostredie a keďže vlastník porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z vlastníckeho práva - riadnej starostlivosti o pozemok a dovolil nárast náletových drevín, je nutné aby právo na priaznivé životné prostredie prevýšilo a aby náletové dreviny získali patričnú ochranu.

12. Žalobca namietal tiež absenciu výpočtu spoločenskej hodnoty drevín, s ktorých výrubom prvostupňový orgán súhlasil. Žalobca má za to, že s ohľadom na ustanovenia § 48 ods. 1 a § 95 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane prírody“) je výpočet spoločenskej hodnoty dreviny obligatórnou súčasťou konania o vydaní súhlasu s výrubom drevín. Výpočet spoločenskej hodnoty drevín žalobca považuje za kvalifikovaný ukazovateľ kvality drevín, bez ktorého nie je možné posúdiť vhodnosť a dostatočnosť nariadenej náhradnej výsadby. Spoločenská hodnota dreviny je zákonom predpokladaným objektívnym kvantifikátorom, ktorým sa má

správny orgán riadiť a ktorá má byť základom pre zákonné rozhodnutie. Bez určenia spoločenskej hodnoty drevín je každé vydanie súhlasu s výrubom ad hoc a arbitrárnym rozhodnutím, nenaplnujúcim princíp právnej istoty. Právne posúdenie správneho súdu, že absencia výpočtu spoločenskej hodnoty drevín je rozhodnutí prvostupňového orgánu nie je vadou rozhodnutiam, je podľa žalobcu nesprávna.

13. Na záver kasačnej sťažnosti žalobca namietal absenciu eurokonformného výkladu a v tejto súvislosti navrhol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány v súvislosti s rozhodovaním o podnetoch sťažovateľa sú v súlade s právom Európskej únie“. Rozsudok správneho súdu navrhol zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril ďalší účastník konania 1) tak, že s rozsudkom správneho súdu sa stotožňuje a kasačnú sťažnosť navrhuje zamietnuť ako nedôvodnú.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Právne posúdenie kasačným súdom

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

17. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

18. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP účinného do 30. júna 2023 kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, včas. Žalobca je od súdneho poplatku oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

19. Kasačný súd po posúdení veci prišiel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

20. Kasačná námietka rozporu výroku prvostupňového rozhodnutia s § 17 zákona o životnom prostredí je nedôvodná. Paragraf 17 zákona o životnom prostredí ustanovuje všeobecnú povinnosť každého predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia. Predmetné ustanovenie sa tak v tomto konaní týka najmä povinností ďalšieho účastníka konania 1), nestanovuje obsahové náležitosti rozhodnutia. Výrok prvostupňového rozhodnutia preto nemôže byť v rozpore s § 17 zákona o životnom prostredí. Okrem uvedeného je nutné poukázať na skutočnosť, že prvostupňový orgán vo výroku svojho rozhodnutia uložil ďalšiemu účastníkovi konania 1) povinnosť náhradnej výsadby, starostlivosti po dobu 3 rokov od jej uskutočnenia ako aj ďalšie podmienky vykonania výrubu, zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny. Takýto výrok je z hľadiska jeho obsahových náležitostí zákonný a preskúmateľný.

21. Námietka nepriznania ochrany žalobcovým právam je nedôvodná. Žalobca predmetnú námietku naformuloval príliš všeobecne, bez poukazu na konkrétne subjektívne právo, do ktorého mu malo byť zasiahnuté ako aj bez špecifikovania konania orgánu verejnej správy, ktorým k porušeniu malo dôjsť. Úlohou správneho súdnictva ako súdnej kontroly verejnej správy je ochrana subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb, dotknutých rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy. Kasačný súd striktné viazaný sťažnostnými bodmi (§ 453 ods. 2 SSP) však nemôže za žalobcu a z vlastnej iniciatívy vyhladávať možné pochybenia orgánov verejnej správy ani subjektívne práva, do ktorých mohlo byť zasiahnuté. Keďže žalobca neposkytol bližšie odôvodnenie svojej námietky, pre kasačný súd nebol vytvorený dostatočný priestor, aby sa s kasačnou námietkou viac vysporiadal. Iba všeobecný poukaz na „nepriznanie ochrany žalobcovým právam“ bez ich bližšieho odôvodnenia nepostačuje na zmenu záverov správneho súdu.

22. Námietka smerujúca k potrebe ochrany náletových drevín, ktoré nadobudli kvality hodné ich ochrany, je nedôvodná. Z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že výrub náletových drevín sa mal uskutočniť so zámerom zlepšenia stavu biotopu 5130 (Kr2) - Porasty borievky obyčajnej. Výrubom sa mienila obnova rastlinných a živočíšnych spoločenstiev viazaných na pastvu, ktoré boli v minulosti početnejšie. Využitie krajiny malo byť racionálnejšie. Náletové dreviny, najmä expanzia agátu bieleho ohrozuje prirodzené druhové zloženie na svahových častiach, čím priamo negatívne vplýva na funkčnosť lokality ako súčasť chráneného vtáčieho územia. Uvedené je zrejmé aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý na 8. strane svojho rozhodnutia uviedol, že zámerom uvedenia pozemkov do pôvodného stavu a ich následné obhospodarovanie je zlepšenie stavu biotopu 5130 (Kr2) Porasty borievky obyčajnej.

23. Predmetný biotop je v súlade s prílohou č. 1 smernice Rady č. 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov (ďalej len „smernica o ochrane biotopov“) typom

prirodeného biotopu európskeho významu (kód 51.30 Porasty *Juniperus communis* na vápenatých vresoviskách alebo lúkach). Prirodzené biotopy európskeho významu vytvárajú sústavu chránených území „Natura 2000“, ktorú vyhlásili členské štáty Európskej únie za účelom zachovania najcennejších a ohrozených druhov biotopov Európy.

24. Vzhľadom na uvedené vyššie je zrejmé, že pri rozhodovaní o vydaní súhlasu na výrub drevín nedochádzalo primárne ku konfliktu vlastníckeho práva vlastníka pozemku a práva na priaznivé životné prostredie, ale o napĺňanie obsahu práva na priaznivé životné prostredie. Účelom vydania súhlasu na výrub náletových drevín sa chránil prirodzený biotop európskeho významu v zmysle smernice o ochrane biotopov, ktorej cieľom je ochrana prirodzených biotopov prostredníctvom opatrení na ich zachovanie či obnovenie ich prirodzeného stavu (viď. čl. 2 ods. 1 a ods. 2 smernice o ochrane biotopov). Námietka žalobcu, že vlastnícke právo malo ustúpiť právu na priaznivé životné prostredie je vzhľadom na uvedené nedôvodná.

25. Námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín vyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú. Podľa § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody krajiny: orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa; uprednostňuje pritom geograficky pôvodné a tradičné druhy. Podľa § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny: spoločenská hodnota podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje najmä pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe a určovaní výšky finančnej náhrady za vyrúbané dreviny podľa § 48.

26. Z uvedených ustanovení vyplýva, že vydaniu súhlasu na výrub drevín koreluje povinnosť uloženia náhradnej výsadby. Táto náhradná výsadba musí zodpovedať požiadavke „primeranosti“. Otázku primeranosti náhradnej výsadby zákonodarca upravuje veľmi stroho, jednak prioritizovaním geograficky pôvodných a tradičných druhov (§ 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny) a zároveň stanovením požiadavky uplatnenia spoločenskej hodnoty pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe. Okrem uvedených dvoch kritérií v zásade ponecháva náhradnú výsadbu a jej rozsah na správnej úvahe orgánu verejnej správy.

27. Správny je preto taký prístup prvostupňového orgánu, ktorý si pre rozhodnutie o náhradnej výsadbe zadováži dostatok podkladov a náhradnú výsadbu posúdi z hľadiska geograficky pôvodných a tradičných druhov, z hľadiska spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín a z hľadiska ďalších kritérií ako napríklad: rozsah výrubu (početnosti jedincov, plochy výrubu), opodstatnenosti výrubu, funkčnosti drevín a pod. Nemožno sa stotožniť so žalovaným a so správnym súdom v právnom posúdení, že nie je nutné vypočítavať a zohľadniť spoločenskú hodnotu drevín, keďže zákon takú náležitosť rozhodnutia nevyžaduje.

28. Obligatórnosť výpočtu spoločenskej hodnoty drevín pre prípad vydania súhlasu s ich výrubom a uloženia povinnosti náhradnej výsadby explicitne vyplýva z ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny. Zákonodarca použitím indikatívu sa uplatňuje v rámci stanovenia pravidla: spoločenská hodnota sa uplatňuje najmä pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe, nedal orgánu verejnej správy na výber, ale stanovil povinnosť spoločenskú hodnotu zohľadniť.

29. Rovnaký výklad poskytol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžk/54/2019 z 12. februára 2020 bod 16: ustanovenie § 95 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. exemplifikatívne upravuje prípady, kedy sa má aplikovať resp. zohľadňovať spoločenská hodnota, pričom takýto demonštratívny výpočet má byť chápaný tým spôsobom, že zákonodarca určil prípady, kedy je nevyhnutné zohľadňovať spoločenskú hodnotu a ponechal na diskrečnej právomoci príslušných správnych orgánov použitie tohto inštitútu aj pre iné prípady, kedy uznajú za potrebné.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej pokračoval: význam a podstatu ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z. upravujúceho, že v prípade náhradnej výsadby sa má zohľadňovať spoločenská hodnota, treba vnímať aj s prihliadnutím na znenie § 48 ods. 1 prvej vety zákona č. 543/2002 Z. z., kedy má orgán ochrany prírody uložiť žiadateľovi povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín. Je zrejmé, že táto spoločenská hodnota má byť zohľadňovaná, nakoľko je prostriedkom spôsobilým objektivizovať úsudok o primeranosti náhradnej výsadby s ohľadom na skutočnosť, že dreviny takto možno špecifikovať kvantitatívnym spôsobom (na základe ceny), ktorý v sebe konzumuje ich kvalitatívnu stránku (najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií).

31. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citovaným vyššie. Spoločenská hodnota môže byť ako kritérium využitá aj v iných konaniach. Rovnako predmetné ustanovenia nevyklúčujú posúdenie náhradnej výsadby aj na základe iných kritérií. Vyžadujú však zohľadnenie spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín, ako jedného z objektívnych kritérií pre posúdenie „primeranosti“ náhradnej výsadby. Napriek skutočnosti, že v prejednávanom prípade

bola nariadená rozsiahla náhradná výsadba, bez určenia výšky spoločenskej hodnoty drevín, ktoré boli vyrúbané, nie je možné jej „primeranosť“ posúdiť.

32. Opačným výkladom dotknutých ustanovení by kasačný súd založil veľmi nebezpečnú prax. Nevyžadovanie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín, ktoré majú byť vyrúbané, a teda nezohľadnenie tohto objektívneho kritéria pri nariadení náhradnej výsadby, by v praxi mohlo viesť k neželanému stavu nariaďovania náhradnej výsadby výlučne s ohľadom na počet drevín, ktorých výrub by bol povolený. Prípadne zohľadňujúc iné nejasné a spätne nepreskúmateľné kritériá. Spoločenská hodnota dreviny je však údaj, ktorý je vytvorený informáciami týkajúcimi sa dotknutej dreviny ako je jej vek, stav (poškodenie), umiestnenie (chránené územie) a iné. Predstavuje tak údaj vypovedajúci nie len o kvantite ale najmä o kvalite drevín, ktoré majú byť vyrúbané. Poznať nie len kvantitu ale najmä kvalitu vyrúbaných drevín pri nariadení náhradnej výsadby, ktorá by práve kvalitatívne mala zodpovedať výrubu, je nevyhnutné.

33. Určenie a výpočet spoločenskej hodnoty drevín podľa § 95 zákona o ochrane prírody a krajiny, na ktorých výrub má byť vydaný súhlas podľa § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny, je obligatórnou súčasťou dokazovania pre účely rozhodnutia o vydaní takéhoto súhlasu a o nariadení náhradnej výsadby tak, aby bola zabezpečená dostatočná, primeraná, objektívne preskúmateľná a zákonu o ochrane prírody a krajiny zodpovedajúca náhradná výsadba.

34. Dôležitosť posúdenia rozsahu náhradnej výsadby na základe objektívneho kritéria, ktorým je práve spoločenská hodnota drevín, je možné vyvodiť tiež z rozsudkov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/20/2022 z 23. júna 2023 a sp. zn. 6Svk/34/2023 z 31. októbra 2023 bod 44. V oboch prípadoch boli zamietnuté kasačné sťažnosti aj z dôvodu, že spoločenská hodnota drevín vypočítaná bola. Námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty vyhodnotil za relevantnú Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aj v uznesení sp. zn. 5Svk/4/2023 z 27. októbra 2023, keď v 24. bode uviedol: podľa kasačného súdu takto koncipovaná námietka sťažovateľa má vecný súvis s posudzovaným predmetom konania, ktorým bolo vydanie súhlasu na výrub drevín v zmysle § 47 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 543/2002 Z. z. a navyše vzhľadom na ustanovenie § 48 ods. 1 v spojení s § 95 ods. 1 a ods. 3 cit. zák. má i svoje relevantné opodstatnenie.

35. Kasačný súd si je vedomý tiež svojho skoršieho rozsudku sp. zn. 1Svk/40/2022 z 28. septembra 2023 a právneho záveru vysloveného v bode 22 odôvodnenia, kde námietka absencie výpočtu spoločenskej hodnoty dreviny bola vyhodnotená ako nedôvodná. V tejto súvislosti je však nutné poukázať na zásadnú odlišnosť v tom, že v citovanom rozsudku vyhodnotil kasačný súd námietku ako nedôvodnú pre jej prílišnú všeobecnosť. Konkrétne uviedol: sťažovateľ síce nesúhlasí s argumentáciou krajského súdu, ale neuvádza v čom vlastne sťažovateľ vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci krajským súdom. Vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP sťažovateľ neposkytol bližšie odôvodnenie a konkretizáciu, preto potom pre kasačný súd nebol vytvorený dostatočný priestor, aby sa s kasačnými námietkami vysporiadal. Kasačný súd pre tento zásadný rozdiel nevzhliadol potrebu obrátiť sa na veľký senát Najvyššieho a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

36. Námietka absencie eurokonformného výkladu naformulovaná tak, že: „celková úvaha správneho súdu je od počiatku nesprávna v tom, že nereagovala na potrebu eurokonformného výkladu práva“, je nedôvodná. Eurokonformný výklad je spätý najmä s výkladom sekundárneho práva Európskej únie a nepriamym účinkom smerníc. Žalobca nepoukázal na nijaké konkrétne ustanovenie práva Európskej únie ani právneho poriadku Slovenskej republiky, ktoré malo byť vyložené a aplikované v rozpore s právom Európskej únie. Kasačný súd vzhľadom na uvedené a v nadväznosti na príliš všeobecne koncipovanú kasačnú námietku nevzhliadol rozpor výkladu a aplikácie relevantných ustanovení zákona o ochrane prírody a krajiny s právom Európskej únie a námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

37. Kasačný súd nevyhovел ani žiadosti na iniciovanie prejudiciálneho konania. Súdny dvor opakovane vyslovil, že čl. 267 ods. 1 ZFEÚ mu neumožňuje uplatniť predpisy Únie na konkrétny prípad, ale môže sa iba vyjadriť k výkladu zmlúv a aktov prijatých inštitúciami Únie (napr. rozsudok z 21. júna 2017, C-621/15, W. a iní, ods. 39 a 40).

38. Žalobca namietal aplikáciu zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v účinnom znení, ktorý sa v tu prerokúvanej veci neaplikoval. Žalobca nešpecifikoval, na výklad akých ustanovení by sa mal kasačný súd na Súdnom dvore Európskej únie dopytovať a otázka, ktorú naformuloval (či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány v súvislosti s rozhodovaním o podnetoch sťažovateľa, je v súlade s právom Európskej únie) je príliš všeobecná. Predmetom prejudiciálnej otázky podľa čl. 267 ZFEÚ nemôže byť otázka, či bolo správne aplikované právo Európskej únie v konkrétnej veci.

39. Poukazujúc aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA zo 6. októbra 2021, C-561/19, v zmysle ktorého: článok 267 ZFEÚ sa

má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť súdnym prostriedkom nápravy podľa vnútroštátneho práva, je povinný predložiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorá bola pred ním nastolená, pokiaľ nekonštatuje, že táto otázka nie je relevantná alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti, kasačný súd v prejednávanom prípade nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únii prejudiciálnu otázku.

V. Záverečné zhodnotenie

40. Podľa § 462 ods. 2 SSP: ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a správny súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie správneho súdu zmeniť tak, že zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je s ohľadom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP dôvodná a rozsudok správneho súdu je potrebné zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bude podľa § 462 ods. 2 SSP zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Žalovaný bude v ďalšom konaní viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku.

41. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 zo správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici. Z tohto dôvodu bude aj tento rozsudok doručovaný cestou Správneho súdu v Banskej Bystrici.

42. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní. Kasačný súd nepriznal v zmysle § 169 SSP trovy konania ďalšiemu účastníkovi konania, nakoľko mu nebola v kasačnom konaní uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s ktorou by im trovy konania vznikli.

43. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyselne.

Určenie a výpočet spoločenskej hodnoty drevín podľa § 95 zákona o ochrane prírody a krajiny, na ktorých výrub má byť vydaný súhlas podľa § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny, je obligatórnou súčasťou dokazovania pre účely rozhodnutia o vydaní takéhoto súhlasu a o nariadení náhradnej výsadby tak, aby bola zabezpečená dostatočná, primeraná, objektívne preskúmateľná a zákonu o ochrane prírody a krajiny zodpovedajúca náhradná výsadba.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.